

WONEN IN DUITSLAND

Steeds meer Nederlanders emigreren. Vorig jaar vertrok zelfs het hoogste aantal emigranten sinds 1954 uit Nederland, namelijk 49.000 Nederlanders. De grootste groep vertrok naar België (7200 Nederlanders) en de tweede grote groep (6200 Nederlanders) koos voor Duitsland. In totaal woonden er in 2001 al circa 115.000 Nederlanders in Spanje. Op Canada na –waar Nederlanders in de jaren vijftig massaal naar toe gingen– is er geen ander land waar zoveel Nederlanders naar toe zijn gegaan als Duitsland. De belangrijkste beweegredenen zijn volgens het CBS werk en relaties. Maar op de website www.verhuis.de worden nog veel meer motieven genoemd om naar Duitsland te gaan. Samengevat: het is er goedkoper en het woongenot is groter.

In Duitsland is nog meer bureaucratie dan in Nederland, het land kent niet dezelfde voorzieningen als bij ons en het is ingewikkeld om daar een hypotheek te regelen. Potentiële emigranten kunnen zich dus beter goed laten voorlichten. Maar wie dan de stap waagt, profiteert ook van de vele voordelen. De huizen zijn veel goedkoper (voor het bedrag waar je in het midden van Nederland een rijtjeshuis koopt, heb je net

over de grens een vrijstaande woning) en wie inkomen in Nederland heeft, kan meestal ook nog profiteren van de Nederlandse hypotheekrenteaftrek. De gezondheidszorg is goed geregeld, met aandacht voor patiënten en veel Nederlanders roemen ook de rust en de ruimte. De wijken zijn ruim en gezellig en er is veel natuur. Bij een wandeling in de bossen kom je bijvoorbeeld maar weinig andere wandelaars tegen.

“We blijven hier een vakantiegevoel houden”

tekst: Fiona van Gemert-de Heus

Van een appartement naar een vrijstaande woning

Jannie en Jaap van der Torre uit de Randstad zochten naar een vrije woning waar hun caravan op eigen terrein kon worden 'gestald'. Ze vonden die in Duitsland en besloten om Nederland te verlaten.

“Onze kinderen zijn alle drie de deur uit, één is in mei 2005 geëmigreerd naar Vancouver, Canada, de tweede woont in Rosmalen en de derde in Leiden. Toen zij de deur uitgingen, nu al weer zeven jaar geleden, hebben wij een appartement gekocht in Dordrecht. Alles gelijkvloers en makkelijk, want het beheer en het onderhoud wordt via de vereniging van eigenaars geregeld. Maar na zes jaar kregen wij de kriebels en zijn wij gaan zoeken naar een vrije woning.”

In januari waren Jannie en Jaap in de Achterhoek met hun Solifercaravan. De Soliferclub gaf een nieuwjaarsreceptie op een camping in Harfsen. “We hebben daar in de omgeving naar vrijstaande huizen gekeken en de prijzen bij makelaars opgevraagd; dat was even schrikken! Daarna zijn we verder gaan

zoeken en in februari vonden we op Internet een prachtige woning. Die bleek echter wel in Duitsland te liggen, in Itterbeck, net over de grens bij Hardenberg en Ootmarsum, in een mooie en rustige omgeving. We zijn gaan kijken en we waren meteen verkocht. Binnen een week hebben wij de beslissing genomen om het huis te kopen. We hebben het nodige uitgezocht. Internet is daarbij een uitstekend hulpmiddel en diverse instanties kunnen je met raad en daad terzijde staan.

Zo heeft de ING Bank een helpdesk in Enschede, zijn er de Euregio, de eigenaar, de makelaar en de notaris via wie wij het huis hebben gekocht. In februari en maart hebben wij een aantal dagen op de camping Uelsen gestaan om de buurt te verkennen en zaken te regelen. De ambtenaren bij de gemeente, Kreisverwaltung en andere overheidsinstanties en bedrijven zijn zeer klantgericht, iets waar wij in Nederland van kunnen leren. Op basis van onze afwegingen hebben wij snel en zonder twijfel beslissingen genomen, waar wij geen spijt van hebben.”

Al op 1 april ontvingen Jannie en Jaap de sleutel van de notaris en in juni gingen zij over. “Onze woning in Dordrecht was binnen een week verkocht voor een goede prijs. Dat was één van de argumenten voor ons om naar Duitsland te gaan: wij krijgen veel meer voor onze flat, dan dat wij voor het huis in Itterbeck hebben betaald. In Duitsland hebben we nu rust en ruimte. Kinderen en vrienden komen logeren en we hebben aardige Duitse en Nederlandse burenen.”

“Wij kijken naar de kwaliteit van leven”

Omdat zowel Jannie en Jaap nog in Nederland werken (in Dordrecht en in Rotterdam) is er wel gezocht naar een oplossing voor de lange afstand. “We zijn van zondagavond tot donderdagavond in Barendrecht, daar wonen we in onze caravan om het reizen te beperken.” Jaap stopt volgend jaar zomer met werken en dan maken ze een nieuw plan voor de twee jaar die Jannie dan nog zal werken. Ondertussen proberen ze te integreren –“We houden ons aan de Duitse regels en we gaan de taal leren”– en genieten ze met volle teugen van het wonen in Duitsland. “Het bevalt ons hier prima. Nederland is oké, maar op een aantal plaatsen en zeker in de Randstad, is het niet zo schoon en veilig als in Duitsland. Duitsland lijkt ook de zaken beter op orde te hebben dan in Nederland. De kwaliteit van de huizen is prima en de mensen en de overheid houden zich aan regels, bijvoorbeeld op het gebied van milieu. Wij kijken niet alleen naar het geld, en dat voordeel is zeker niet mis, maar ook naar de kwaliteit van leven.”

De enige die er veel moeite mee heeft dat Jaap en Jannie naar Duitsland zijn gegaan, is de moeder van Jannie. “Zij wordt 94 jaar. Ze heeft twee oorlogen meegemaakt, dus we kunnen ons wel iets voorstellen bij haar gevoel. Ze vindt ook dat wij de kinderen in de steek laten, maar daar zijn wij het niet mee eens. De kinderen en hun partners bouwen aan hun eigen toekomst en als zij nu komen, blijven zij een paar dagen logeren. We hebben een kamer waar familie en vrienden kunnen logeren. En we hebben een tuin waar de caravan gestald kon worden. We blijven hier een vakantiegevoel houden!”

De gezondheidszorg is in Duitsland goed geregeld

